

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně: **Bc. L. G. A.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.
se sídlem Slavíkova 23, Praha 2

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

za účasti: **LML ESTATE s.r.o., IČ: 01761749**
se sídlem Primátorská 296/38, Praha 8
zastoupená advokátem Mgr. Milanem Schagererem
se sídlem Plzeňská 276/298, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2022, č. j. MHMP 1820808/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo k jejímu odvolání částečně změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8 ze dne 22. 9. 2021, č. j. MCP8 271911/2021, tak, že byla vypuštěna část výroku, kterou se umísťovala retenční jímka, ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím bylo na základě žádosti zúčastněné osoby (stavebník) o vydání rozhodnutí o umístění stavby podle § 79 a § 92 stavebního zákona a podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, rozhodnuto o umístění stavby nazvané „Stavební úpravy, přístavba a nástavba bytového domu Primátorská č. p. 296 Praha 8 – Libeň“ na pozemcích parc. č. 203, parc. č. 3720, parc. č. 3723/2 v k. ú. Libeň.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítala, že správní rozhodnutí byla vydána v rozporu se zákonem, neboť stavba nemohla být projednána jako změna dokončené stavby stávajícího bytového domu, jelikož se nejednalo o změnu stavby, ale o novostavbu. Odkázala přitom na obsah dokumentace předmětného záměru, ze které vyplývá, že stávající stavba bude odstraněna tak, že již nebude zřejmé stavebně dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží, tedy do takové míry, že zcela zanikne jako věc – samostatný předmět právních vztahů. Podle judikatury je pro posouzení vzniku stavby jako věci rozhodný okamžik, kdy je jednoznačně a nezaměnitelným způsobem patrné alespoň dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží. Jestliže má být stávající stavba odstraněna minimálně v rozsahu vnitřních zdí a části obvodových zdí, nejedná se o změnu stávající stavby, ale o stavbu novou.
3. Stavební úřad k tomu v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že „(...) návrhem dojde k odstranění ne více než poloviny obvodových zdí, která představuje zejména schodišťovou dvorní část“. Žalobkyně uvedla, že pokud dojde k odstranění jak vnitřního zdiva, tj. zanikne dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží, tak i k odstranění podstatné části obvodového zdiva, potom je zřejmé, že se nemůže jednat o změny stávající stavby, ale bude se jednat o stavbu novou. Žalobkyně odkázala na rozsudky zdejšího soudu ze dne 21. 7. 2020, č. j. 11 A 239/2018-38, a ze dne 22. 2. 2006, č. j. 9 Ca 257/2004-48, které se touto problematikou zabývaly.
4. Žalobkyně doplnila, že na podporu svých námitek ohledně špatného stavebně-technického stavu domu předložila Prověření technického stavu objektu z 10/1996 vypracované Ing. V. K. pro IKON s.r.o., a rozhodnutí ze dne 31. 1. 1997, č. j. 12477/96-3052, o nařízení neodkladných zabezpečovacích prací, které žalovaný považoval za zbytečné. Žalobkyně tvrdila, že předložená dokumentace popisuje ideální průběh stavby, nicméně nemůže vyvrátit námitku, že poškození nosných konstrukcí domu je takové, že neumožňuje jejich ponechání v navrhovaném rozsahu a bude nezbytné odstranit více konstrukcí, než uvedl žalovaný.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

5. Při posouzení žalobkyní předložených dokumentů žalovaný opomněl, že se jednalo o dokumenty cca 25 let staré. Stav domu se za tuto dobu nijak nelepšil, naopak dům dále chátral. Z toho je zřejmé, že současný stav bude podstatně horší, než tomu bylo v době vydání dokumentů, podle kterých došlo ke zřícení stropu v prvním nadzemním podlaží a do objektu dlouhodobě zatékalo. Žalovaný ani stavební úřad stávající stav domu nijak neověřili, tedy nezjistili skutečný stav věci.
6. Doložená technická zpráva týkající se konstrukční části je z roku 2012, tudíž neaktuální. Z této zprávy vyplývá, že rozsah skutečně zachovávaných konstrukcí může být určen až na základě stavebního průzkumu, který měl být zpracován, ale nebyl. Statický posudek sice není povinnou součástí dokumentace pro územní řízení, ale žalobkyně měla za to, že statický nebo jiný obdobný posudek je nezbytný pro rozhodnutí v územním řízení, proto bylo nutné tento podklad doložit již v tomto řízení, jinak nemohlo být rozhodnutí v souladu se zákonem. V nynějším případě se takové doklady týkají stavebně-technického stavu věci a byly nezbytné pro posouzení, zda je možno vůbec vést řízení o umístění změn stávající stavby nebo zda je nutno vést řízení o umístění nové stavby. Závěr závisí na posouzení rozsahu možnosti zachování stávajících konstrukcí stavby, a proto jej není možné odsunout až do stavebního řízení.
7. Žalobkyně připomněla, že například změna dokončené stavby vyžaduje pouze čtyři parkovací stání, ale v případě nové stavby je vyžadováno parkovacích stání více. Daná lokalita přitom již v současné době vykazuje nedostatek parkovacích stání.
8. Žalobkyně uzavřela tím, že byla zkrácena na vlastnickém právu ke svým nemovitostem, a to zejména s ohledem na zhoršení kvality a hodnoty prostředí v daném místě, včetně zhoršení soukromí a světelných podmínek v nemovitostech žalobkyně, ke kterým dojde v důsledku pohledů z předmětné stavby a zastínění při zvětšení hmoty předmětné stavby. Předmětná stavba by měla být vzdálena od okolních staveb tak, aby prostory mezi stavbami nebyly stísněné. Dále dojde k navýšení dopravní zátěže v bezprostřední blízkosti, což povede k obtěžování hlukem, emisemi a prašností, a to navíc při nedostatečném počtu parkovacích stání v předmětné stavbě. V souhrnu těchto skutečností dojde k poklesu hodnoty nemovitostí žalobkyně.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

9. Žalovaný se vyjádřil k argumentaci rozsudkem sp. zn. 11 A 239/2018 tak, že v nynějším případě se nejedná o situaci, kdy by existovaly pouze pozůstatky základové konstrukce. Odkázal na stranu 14 napadeného rozhodnutí, kde byl popsán rozsah nosných obvodových konstrukcí vymezujících vnitřní schodišťový prostor, které budou zachovány v prvním podzemním podlaží a v prvním a druhém nadzemním podlaží. Z výkresu půdorysu prvního nadzemního podlaží vyplývá, že kromě obvodových nosných konstrukcí je zachována i část vnitřních nenosných zdí. Dále budou odstraněny konstrukce konzolového vyložení původních pavlačí, které sloužily k přístupu do bytů a na společné toalety v obou patrech umístěné v dvorním krčku se schodištěm.
10. Po obdržení výzvy soudu k vyjádření se k žalobě obdržel žalovaný od stavebníka schematické nákresy všech tří stávajících podlaží s barevným vyznačením průběhu linií obvodových nosných zdí a k tomu procentuální vyjádření zdí, které budou zachovány. Lze dospět k závěru, že převážující část nosných obvodových zdí ve všech třech patrech bude zachována.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

11. Žalovaný je přesvědčen, že stavební úřad předmětný záměr správně podřadil pod pojem přístavba a nástavba dokončené stavby dle definic uvedených v § 2 odst. 5 písm. a) a b) stavebního zákona. Je zřejmé, že se jedná o změnu stávající stavby, která návrhem záměru zůstane zachována a mění se její výška, půdorys a vnitřní uspořádání bytových jednotek. Žalobkyní uvedené rozsudky nedopadají na předmětný záměr.
12. Ke zřícení stropu, popsanému v prověření stavu objektu z 10/1996, došlo z důvodu dlouhodobého zatékání vody ze stoupačky vodovodního potrubí do dřevěného trámového stropu, složeného z dřevěných trámů, dřevěného záklopu a pravděpodobného rákosového podhledu (stavba je z roku 1896), který v případě vystavení působení vody umocněného vznikem hniloby a plísní nemůže odolat destrukci. Tento dokument posuzuje ostatní části objektu se závěrem, že nebyly zjištěny poruchy, které by naznačovaly ztrátu stability svislých nosných konstrukcí. Byla také prohlédnuta konstrukce krovu, jehož stav odpovídal stáří objektu a který byl staticky funkční. Byla sice konstatována zemní vlhkost zdiva, což ale není u stavby z roku 1896 neobvyklé a lze ji s pomocí technologií lehce odstranit. Z uvedeného vyplynulo, že dům nevykazoval znaky statické poruchy s ohledem na funkční krov a tedy i střešní krytinu, která se podílí na zakonzervování stavby a brání degradaci nosného zdiva. Zřícení části dřevěného stropu nad prvním nadzemním podlažím není důvod pro odstranění stavby do základů.
13. Účelem územního řízení je ověřit soulad záměru s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Dále se zjišťuje, zda parametry záměru nejsou v rozporu s veřejnými zájmy. V územním řízení se neposuzuje rozsah možnosti zachování stávajících konstrukcí stavby, tedy ani v nynějším případě k takovému posouzení nedošlo. Pokud by posuzovatel v prověření stavu objektu z 10/96 zjistil tak závažné porušení statiky bytového domu, zajisté by na to upozornil a odbor výstavby Obvodního úřadu v Praze 8 by nemohl nařídít jen provizorní podepření zbývajících stropní konstrukce a odpojení vodovodní stoupačky. Žalovaný odkázal na rozhodnutí ze dne 31. 1. 1997, ve kterém bylo nařízeno jen provedení neodkladných zabezpečovacích prací, nikoli odstranění stavby z důvodu porušení její statiky.
14. Žalovaný byl přesvědčen o tom, že se ze strany žalobkyně jedná pouze o teoretické úvahy, které nevycházejí z reálného stavebně-technického stavu domu, a proto navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

IV. Další vyjádření

15. Zúčastněná osoba ve svém vyjádření uvedla, že žalobkyně ničím nepodložila svou tezi, že převážná část předmětné budovy bude odstraněna. Pro posouzení otázky zániku původní stavby v případě částečné destrukce obvodových zdí prvního nadzemního podlaží je třeba určit konkrétní objem části stavby, který byl odstraněn, přičemž v případě jejich alespoň částečného zachování je pak nerozhodné, jaký objem hmoty byl následně přistaven (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2020, sp. zn. 33 Cdo 2158/2019). Jako způsob ověření objemu odstraněných částí stavby pak judikatura uvádí grafické znázornění (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2020, sp. zn. 33 Cdo 2158/2019). Dokumentace stavebního záměru dokládá, že při jeho realizaci bude zachována převážná část původních svislých obvodových konstrukcí v prvním nadzemním podlaží (a také v prvním podzemním a druhém nadzemním podlaží). Zúčastněná osoba předložila soudu schématické znázornění, které dokumentuje míru zachování obvodových částí původní stavby, dle něhož bude v prvním podzemním a nadzemním podlaží bouráno 34 %

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

původních konstrukcí, ve druhém nadzemním podlaží 38 %, zachována tak bude 66 %, resp. 68 % původních konstrukcí.

16. K tvrzení žalobkyně, že je předmětná budova natolik poškozena, že její stav neumožňuje realizaci stavebního záměru, zúčastněná osoba uvedla, že prověření technického stavu objektu z 10/96 a rozhodnutí ze dne 31. 1. 1997 nemají vypovídací hodnotu již jen s ohledem na své stáří. Nejsou aktuální a neodpovídají standardům ani požadavkům současných právních předpisů. Zúčastněná osoba coby stavebník naproti tomu doložila veškerou nezbytnou, úplnou a aktuální dokumentaci.
17. Zúčastněná osoba byla též přesvědčena, že realizace stavebního záměru bude přínosem pro celou lokalitu, naopak žalobkyně chce předmětnou budovu zakonzervovat v neutěšeném stavu. Jednání žalobkyně je účelové a působí zúčastněné osobě škodu.
18. Žalobkyně v replice podotkla, že žalovaný a zúčastněná osoba odkazují na podklad – schématické znázornění bouraných konstrukcí – předložený až po vydání napadeného rozhodnutí, což potvrzuje názor žalobkyně, že nebyl řádně zjištěn stav věci. Dále rozporovala vyjádření žalovaného a zúčastněné osoby, k čemuž zopakovala argumentaci obsaženou v žalobě. Ohledně zhoršení světelných podmínek ve vztahu k domu, v němž má žalobkyně byt, žalobkyně předložila světelnotechnickou studii vypracovanou A.W.A.L. s.r.o., 06/2023, kterou navrhla jako důkaz. Z ní vyplývá, že hodnoty činitele denní osvětlenosti zasklení okna z vnější strany posuzovaných okenních otvorů domu s bytem žalobkyně jsou až na jednu výjimku nevyhovující již ve stávajícím stavu, přičemž po realizaci předmětné stavby dojde v několika případech ke zhoršení těchto hodnot.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož účastníci na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagovali.
21. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 2 odst. 5 písm. a) stavebního zákona je změnou dokončené stavby nástavba, kterou se stavba zvyšuje.
 - Podle § 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona je změnou dokončené stavby přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou.
22. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
23. Předmětem sporu mezi účastníky je posouzení, zda stavební záměr lze posuzovat jako změnu stavby ve smyslu § 2 odst. 5 písm. a) a b) stavebního zákona tak, jak bylo uvedeno v žádosti, nebo je nutné jej posoudit jako stavbu novou.
24. Soud konstatuje, že z ustálené judikatury vyplývá, že není-li již patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží, typicky při úplné destrukci jeho obvodových zdí, je nepochybné, že původní stavba zanikla, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2014, č. j. 6 As 120/2013-41, bod 21 a judikatura tam citovaná. V rozsudku ze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

dne 19. 4. 2013, č. j. 8 As 31/2007-165, pak Nejvyšší správní soud uvedl: „Odstranění převážné většiny původní stavby až do základů a následnou realizaci nové stavby s využitím několika fragmentů stavby původní nelze hodnotit jako stavební úpravu.“.

25. Žalovaný na str. 10 a 14 napadeného rozhodnutí popisuje, které části nosných obvodových stěn (prvního a druhého nadzemního podlaží) a v jakém rozsahu (délce) budou zachovány, přičemž uzavírá, že bude zachována jejich převažující část (nebude odstraněna více než polovina obvodových zdí). Ponechána je také většina vnitřní nosné stěny rovnoběžné s uliční fasádou do výšky druhého nadzemního podlaží a třetina stropu nad prvním podzemním a prvním nadzemním podlažím. Žalobkyně proti těmto konkrétním závěrům žalovaného postavila pouze obecnou tezi, že dojde k odstranění jak vnitřního zdiva, tak i k odstranění podstatné části obvodového zdiva. Soud k tomu dodává, že za podstatnou část obvodového zdiva by považoval převažující, tj. nadpoloviční část. Současně soud považuje za rozhodné zejména obvodové zdi, neboť judikatura klade důraz na míru jejich destrukce – jsou to právě tyto zdi, které vymezují plošný rozsah stavby a tím ji esenciálně definují v prostoru. Vnitřní dispoziční řešení a bourání nenosných stěn má pro hodnocení zániku stavby nižší význam.
26. Za této situace je nutné považovat zjištění žalovaného a z něj vyplývající závěry obsažené v napadeném rozhodnutí za správné. Procentuální vyjádření zachovávaných zdí, které bylo předloženo až po vydání napadeného rozhodnutí, tak jen potvrzuje žalovaným řádně zjištěný skutkový stav. Soud přitom opakuje, že žalobkyně neuváděla nic konkrétního (délku bouraných, či zachovaných zdí, jejich procentuální vyjádření apod.).
27. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že se ve skutečnosti bude odstraňovat větší část domu, soud je pokládá za spekulativní. Stručně řečeno, žalobkyně předpokládá, že byl-li dům před 25 lety ve špatném stavebně-technickém stavu, bude nyní ve výrazně horším stavu a bude to mít vliv na nosné konstrukce. Toto své přesvědčení ovšem nijak neupřesňuje a ani ničím nedokládá. Žalovaný přitom nerozporuje, že dům není v ideálním stavu (str. 9 napadeného rozhodnutí), leč uzavírá, že nadměrná vlhkost a poškození dřevěných částí domu jsou vhodným technologickým postupem odstranitelné, aniž by se dům musel odstranit do základů. Dále žalovaný označuje důkazy předložené žalobkyní, tj. prověření technického stavu z 10/96 a rozhodnutí ze dne 31. 1. 1997, za nadbytečné, neboť za dostatečné považuje podklady doložené zúčastněnou osobou. Současně k těmto důkazům podotýká, že ani z nich nevyplývá nutnost odstranit dům. Soud se tímto vypořádáním žalovaného ztotožňuje, jelikož žalobkyně nepředložila žádné důkazy vyvracející hodnocení žalovaného. Z tohoto důvodu je neopodstatněný i požadavek žalobkyně, aby byl doložen statický nebo jiný obdobný posudek, který jinak není povinnou součástí dokumentace pro územní řízení. Ostatně pokud by bylo následně zjištěno, že bude třeba odstranit větší množství zdí, znamenalo by to změnu v provádění stavby dle § 2 odst. 6 ve spojení s § 118 stavebního zákona, zúčastněná osoba by tedy musela žádat o změnu územního rozhodnutí.
28. Soud proto přisvědčuje žalovanému, že se v daném případě jedná o změnu dokončené stavby dle § 2 odst. 5 stavebního zákona.
29. Ohledně zhoršení denního osvětlení soud konstatuje, že neprováděl žalobkyní navržený důkaz světelnotechnickou studií vypracovanou A.W.A.L. s.r.o. Správní spis obsahuje zúčastněnou osobou předloženou studii zastínění a denního osvětlení vypracovanou Dekprojekt s.r.o. Obě studie vycházejí z totožných ČSN, ovšem pouze studie předložená zúčastněnou osobu zohledňuje i pražské stavební předpisy (nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Prahy). Ty v § 45 odst. 3 uvádějí, že *ve stávající zástavbě ovlivněné nově umísťovanou stavbou v proluce nebo změnou stavby v proluce v uliční frontě musí být v obytných místnostech a jednotkách dlouhodobého ubytování splněna úroveň denního osvětlení nebo činitel denní osvětlenosti roviny zasklení okna odpovídající stavu stínění, které by nastalo při úplném souvislém zastavění (výškou a hloubkou zastavění odpovídající okolní zástavbě).* Studie předložená zúčastněnou osobou proto porovnává navrhovaný stav po realizaci záměru oproti hypotetickému stavu při doplnění souvislé zástavby, což soud považuje za souladné s citovaným ustanovením pražských stavebních předpisů. Studie předložená žalobkyní naopak porovnává stávající stav s navrhovaným stavem po realizaci záměru (a ještě i dva teoretické stavy při zvýšení záměru a doplnění balkonů), což neodpovídá pražským stavebním předpisům a v nich definovaným specifikům změny stavby v proluce v uliční frontě, tedy projednávané věci.

30. Za těchto okolností soud vychází ze studie předložené zúčastněnou osobou, přičemž shledává žalobní námitku zhoršení denního osvětlení nedůvodnou. I kdyby totiž došlo ke zhoršení denního osvětlení ve srovnání se stávajícím stavem, pražské stavební předpisy při změně stavby v proluce v uliční frontě stanovují zvláštní podmínky pro posouzení přípustné úrovně denního osvětlení, kterým umísťovaná stavba vyhovuje.
31. Závěrem žalobkyně v žalobě zmiňovala zhoršení kvality a hodnoty prostředí, včetně zhoršení soukromí v důsledku pohledů z umísťované stavby, navýšení dopravní zátěže vedoucí k obtěžování hlukem, emisemi a prašností, a nedostatečný počet parkovacích stání. S ohledem na obecnost těchto námitek soud pouze stručně konstatuje, že žalobkyní uváděné negativní dopady na okolí může mít v zásadě každá stavba nebo změna stavby. Rozhodné je, zda jde o přípustné ovlivnění okolí dotčené stavby. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nijak blíže neupřesnila a nedoložila svá tvrzení, nemůže soud tyto námitky relevantně hodnotit, protože jsou nedůvodné. Pokud jde o parkování, to bylo řešeno na str. 8 a násl. napadeného rozhodnutí, přičemž nedostatečný počet parkovacích stání žalobkyně dovozovala z toho, že se dle jejího názoru jedná o novostavbu, která má jiné podmínky pro jejich stanovení. Tezi o novostavbě však soud vyvrátil výše.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.
34. Soud konečně rozhodl tak, že zúčastněné osobě nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí neuložil plnění žádných povinností, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*). Ke skutečnostem uváděným zúčastněnou osobou soud podotýká, že žalobkyně podanou žalobou tolika využila svého zákonného práva, přičemž ačkoli nebyla její žaloba úspěšná, nelze mít za to, že by vykročila z přípustných mezí hájení svých práv. Další skutečnosti zmiňované zúčastněnou osobou, např. že si žalobkyně stěžovala na architekta u příslušné komory nebo že vzrostly ceny stavebního materiálu, nemohou mít na toto rozhodnutí vliv – řešena je výhradně otázka nákladů vzniklých v tomto soudním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 11. prosince 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.